

Steagul

ROȘU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROSANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXXIV, NR. 8131

MIERCURI, 25 OCTOMBRIE 1978

4 pag. — 30 bani

Intreprinderea minieră Paroșeni a îndeplinit planul pe 10 luni

Cu câteva zile înainte de încheierea lunii octombrie, ambele sezoane de producție de la I.M. Paroșeni înregistrează din nou plusuri la extracția de cărbune. De la începutul anului producția suplimentară realizată la I.M. Paroșeni se ridică astfel la 18 375 tone de cărbune, ceea ce înseamnă deja îndeplinirea sarcinilor pe 10 luni.

Și în această lună productivitatea muncii reprezintă principala cale de obținere a producțiilor suplimentare, îndeosebi în cadrul abatajelor dotate cu complexe mecanizate de susținere și tăiere.

25 000 kWh economisiți

După primul trimestru de aplicare a noului indicator de bază, producția netă, la I.M. Dița s-au obținut însemnate economii la costurile de producție, îndeosebi la cheltuieli materiale. Valoarea materialelor economisite se ridică la peste 1,3 milioane lei. Pentru fiecare tonă de cărbune extras, în perioada la care ne referim, s-a consumat o cantitate de energie electrică mai mică decât cea planificată. S-au economisit pe această cale peste 25 000 kWh energie electrică.

Cercetători și beneficiari cu un singur țel:

Dezvoltarea în ritm susținut a mineritului din Valea Jiului

— Stimate tovarășe director, în cadrul amplei manifestări naționale „Cintarea României”, compartimentul de cercetări al I.C.P.M.C., a organizat, la sfârșitul săptămânii trecute, un simpozion de comunicări științifice, în care au fost prezentate lucrări de o certă valoare științifică și mai ales cu un pronunțat caracter aplicativ, în procesul de producție. Am dori să prezentați cititorilor noștri importanța studiilor și cercetărilor prezentate la acest simpozion.

— La simpozionul care a avut loc au fost prezentate doar o parte din lucrările compartimentului de cercetări al I.C.P.M.C., numărul acestora fiind de fapt mult mai mare. În selecționarea studiilor și cercetărilor prezentate ne-am orientat spre cele care vizau în mod deosebit problemele de mare actualitate ale mineritului Văii Jiului.

O parte din studii — din temele abordate — sînt în plină desfășurare, avînd continuitate și în anul următor, cum sînt cele legate de mecanizarea lucrărilor din subteran, valorificarea superioară a unor zăcăminte de cărbune imobilizate în pilieri, valorificarea superioară a sorturilor de cărbune prin secțiile de preparare și creșterea gradului de recuperare a cărbunelui cocsificabil.

Dar pentru că vorbeam

și de numeroase lucrări care nu au fost prezentate, dar tot atât de importante, aș mai aminti studiul unui colectiv de specialiști condus de inginerul Traian Mustăță. Este vorba de un studiu, cu mai multe variante, privind creșterea vitezelor la lucrările de betonare. Problema deosebit de importantă dacă ținem seama de mecanizarea lu-

Interviu cu ing. Gheorghe FEIER, director tehnic al I.C.P.M.C.

crărilor de înaintări, a vitezelor mari obținute în aceste categorii de lucrări, comparativ cu ritmul scăzut al lucrărilor de betonare prin metodele clasice. De la 60 m betonare, cît se realizează acum, aplicînd studiul elaborat de colectiv, se va ajunge la peste 150 m.

Un alt studiu elaborat de cercetătorii institutului, care prin aplicarea în practică va rezolva o problemă de mare actualitate a mecanizării lucrărilor din abataj, se referă la extragerea separată a cărbunelui din spițuri. Metoda a fost experimentată cu succes la întreprinderile miniere Lonea și Lupeni.

De asemenea, rezultate bune a dat în practică și

materializarea studiului privind susținerea galeriilor cu prefabricate din beton, metodă care oferă numeroase avantaje: mărirea vitezelor de avansare la lucrările de betonare, o rezistență sporită a acestui gen de susținere și reducerea efortului fizic.

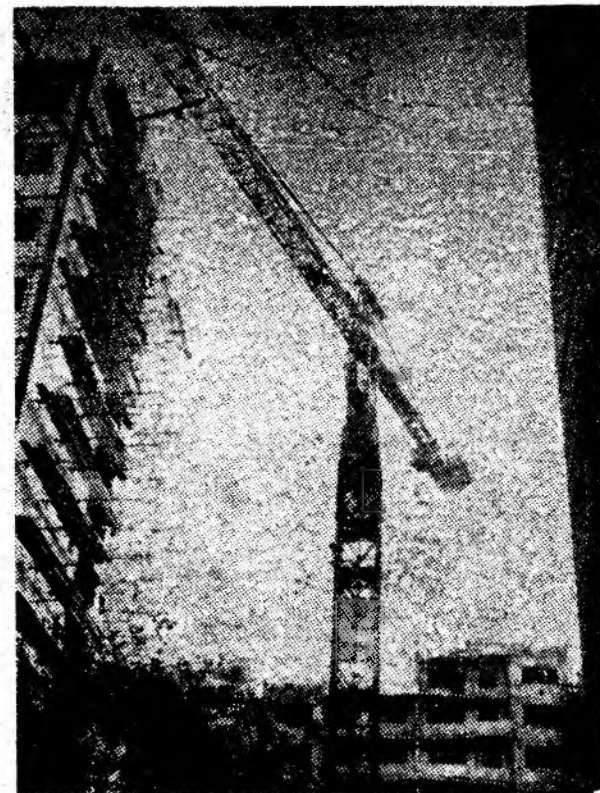
O altă temă cu o valoare practică deosebită este și dimensionarea pilierilor de protecție pentru obiectivele de suprafață, cu multiple implicații economice.

— Tovarășe director, am dori să ne precizați care sînt colaboratorii cei mai apropiați ai I.C.P.M.C., în elaborarea studiilor.

— Institutul nostru are numeroși colaboratori, din cele mai diverse domenii de activitate. Spre exemplu, la elaborarea studiilor participă cu rigoarea științifică ce-i caracterizează cadrele didactice de la Institutul de mine, cercetătorii de la C.C.S.M., apoi în-

Convorbire realizată de Dorin GHEȚA

(Continuare în pag. a 2-a)

Imagine caracteristică peisajului Văii Jiului în continuă transformare. Foto: Ion LICIU

LA I.M. LONEA

Un nou abataj mecanizat

La I.M. Lonea a început montajul unui nou complex mecanizat de susținere și tăiere în stratul 3. Lucrările de montaj, ca și exploatarea complexului după punerea lui în funcțiune, au fost încredințate brigăzii cu cea mai bogată experiență în utilizarea unor tehnici de înalt randament de la Lonea — cea condusă de Ioan Cojocariu. Se cere evidențiat și faptul că exploatarea noului abataj se va face în condițiile folosirii unei tehnologii noi, care presupune exploatarea separată, prin procedee clasice, a zonelor din cutcusul și coperișul stratului. Se are în vedere astfel sporirea substanțială a productivității muncii în cazul utilizării complexului mecanizat de susținere și tăiere.

Demnitate minerească

— Era un loc de muncă de mai mare rușinea, se destăinuie minerul înainte de a intra în abataj. I se dusese buhul printre cei de la sectorul nostru, toți fugeau de 3 vest, nu vroia nimeni să vină aici. Eram în al nouălea an în brigada lui Vasile Avarvarei, cînd, într-o joi după-amiază, se convocase o adunare de partid în sector. Nici n-am apucat să zic bine „noroc bun”, că și vine ordinul: „Sprinceanule, de mine mergi la 3”. În situația mea era mai complicat să spui „nu” decât „da”, pentru că așa, sîntem noi, țărani, răbdători și mereu preocupați.

Cînd am venit aici, erau și Mircea Socolescu, Carol Lupa, Constantin Flamba, Costică Radu, și nu cred că eram „cu un cap” mai altfel decât ei. Abatajul

Dumitru Dem. IONĂȘCU

(Continuare în pag. a 2-a)

IN PAGINA A 3-A:

INIȚIATIVELE MUNCITOREȘTI

autentică afirmare a priceperii și răspunderii în efortul colectivelor pentru CREȘTEREA CONTINUĂ A PRODUCȚIEI DE CĂRBUNE

I.U.M. Petrosani. Se transportă mecanic piesele pentru utilajele miniere executate aici.

Foto: I. LEONARD

Inscripții

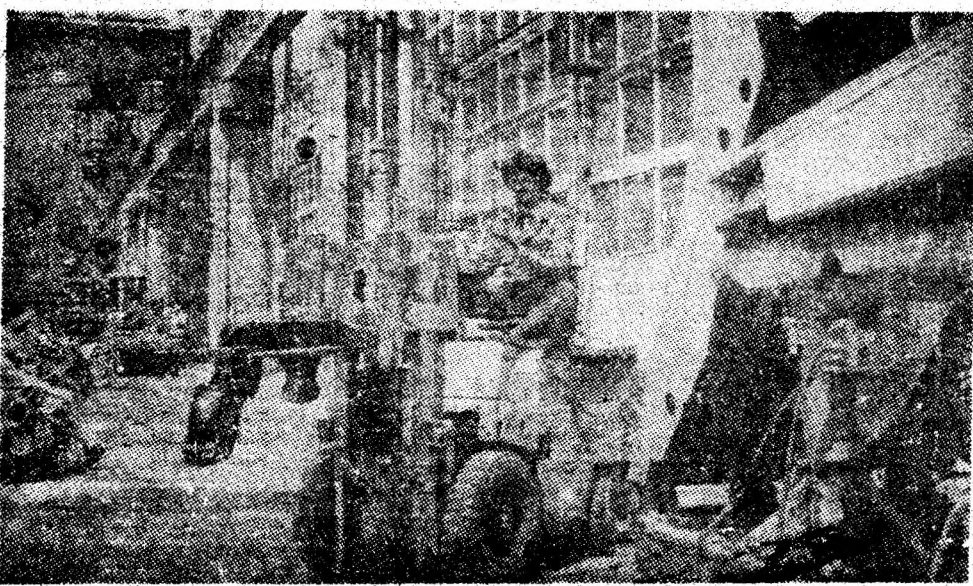
Toamnă de Petroșani

Nicicînd nu mi-a fost dat să văd, să simt și să trăiesc o toamnă mai altfel decât toamna Petroșanilor acestui an. Departe de aceste locuri — toate năsterele departe de aceste locuri sînt o probă serioasă într-un eventual proces intentat destinului — mi-a fost dat să văd, să simt și să trăiesc o toamnă mai altfel decât toamna Petroșanilor acestui an. Departe de aceste locuri — toate năsterele departe de aceste locuri sînt o probă serioasă într-un eventual proces intentat destinului — mi-a fost dat să văd, să simt și să trăiesc o toamnă mai altfel decât toamna Petroșanilor acestui an.

— Era prima dată cînd aveam să trec pe aici, dar mă voi întoarce în ficcare an, pentru că aici am descoperit acel fantastic loc unde eu, Traian Furnea pot discuta la pertu cu veșnica toamnă.

Sînt plecat din Petroșani de câteva ceasuri și asta ar suna ca o pedeapsă, dacă eu n-aș fi conștient că am plecat pe un drum care duce de fapt tot aici, la Petroșani. Zic aici și nu acolo din rațiuni pe care mi le explic, dar de ce să nu mi le explic, cînd mă încălț să păstrăm explicațiile pentru lucruri neplăcute. Am pierdut un tren aici, în gară la Simeria, unde destinul mă răsfăță să gîndesc frumos și-n așteptarea unui alt tren pășesc tăcut spre capătul gării unde am de gînd să mă urc în ultimul vagon, cel mai apropiat de Petroșani.

Traian FURNEA

Vă informăm

Astăzi, la ora 18. în sala Casei de cultură din Petroșani. Ansamblul artistic „Mureșul”, din Tg. Mureș, prezintă spectacolul muzical-coregrafic „La horă”. (T.S.).

Zece gospodari, între care Alexandru Damian, Samoilă Brădățeanu și

Mihai Pap, în frunte cu Ilie Broască, președintele comitetului de cetățeni din circumscripția nr. 10, situată în partea de jos a comunei Aninoasa, au inițiat și finalizat o acțiune de muncă patriotică pentru amenajarea unui canal de scurgere a apelor pluviale. Pentru o vreme, necazurile pricinuite de canalul infundat

au fost astfel înlăturate. E vorba, evident, de un exemplu. (T.V.)

La restaurantul „Parin-gal” din cartierul Aeroport, în sala de servire complet renovată a fost reluată activitatea comercială, lucrările continuînd în celelalte secții, iar la complexul „Minerul”, la Bar, primul obiectiv intrat în renovare și igienizare, lucrările sînt în

curs de desfășurare. (D.G.)

Sînt neîntrerupte preocupările consiliului oamenilor muncii de la mina Lupeni pentru perfecționarea forței de muncă. În acest sens, la întreprinderea amintită un nou curs de calificare a început în aceste zile. (L.M.).

vă informăm

ZIUA FORTELOR ARMATE

Astăzi se împlinesc 34 de ani de când, în focul luptelor din 1944, pentru libertatea și independența patriei, s-a format, sub conducerea Partidului Comunist Român, Armata Poporului, purtătoare și continuatoare a mărețelor tradiții făurite de generații și generații de înaintași. O „Zi a armatei” în calendarul sărbătorilor este o zi a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, istoria armatei fiind o istorie a întregii națiuni. Iată de ce, în cuvîntarea la ședința activului de comandă și de partid din armată, **TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU** spunea: „Secole de-a rindul armatei noastre a luptat pentru a apăra independența țării, pentru a asigura înfăptuirea unității naționale, pentru afirmarea independenței a națiunii noastre”.

Încă de la crearea sa, în 1921, Partidul Comunist Român a desfășurat o continuă activitate în rîndul armatei, militarii fiind atrași la lupta revoluționară a clasei muncitoare. În anii 1940—1944, conducind mișcarea tot mai largă de rezistență antifascistă, militind pen-

tru unirea-tuturor forțelor patriotice și democratice naționale împotriva războiului dezlănțuit de Germania hitleristă, în care România fusese împinsă contrar voinței poporului, comunistii au întărit legăturile și colaborarea cu forțele militare. În pregătirea acțiunii istorice de la 23 August 1944, partidul nostru a ținut seama, alături de situația internă, și de condițiile internaționale, de victoriile împotriva mașinii de război hitleriste. România a ieșit din războiul hitlerist, a r m a t a română, împreună cu gărzile patriotice, cu detașamentele de muncitori și țărani, a zdrobit rezistențele hitleriste, pentru eliberarea părții de nord-vest a țării smulsă din trupul patriei prin dictatul fascist din 30 august 1940. În decursul a două luni de aprige înceștări, la 25 octombrie 1944, au fost eliberate ultimele localități românești — orașele Carei și Satu Mare. În amintirea acestei date memorabile, în fiecare an, la 25 octombrie, este sărbătorită Ziua Armatei Republicii Socialiste România.

Armata noastră, de la 18 decembrie 1944 și până la 12 mai 1945, a luptat, cu aproape 540 000 de militari, cot la cot cu armata sovietică, pentru victoria definitivă asupra Germaniei hitleriste. Drumul de luptă a fost jalonat de glorioase fapte de vitejie, de jertfele celor aproape 170 000 de militari români care și-au vărsat sîngele pentru dobîndirea victoriei. Contribuția economică a României la războiul antihitlerist a depășit de patru ori bugetul țării din anul financiar 1937—1938.

În acești 34 de ani patria noastră și-a schimbat radical înfățișarea, operă la care și-a adus contribuția în mod constant și armata noastră. Conștiința de mare responsabilitate ce le revine, însușiți de aprecierile și orientările comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, militarii sînt antrenați într-o susținută muncă pentru asigurarea unei calități superioare în întreaga pregătire. Participînd activ la viața economică și social-politică, într-o continuă legătură cu poporul, armata se afirmă ca o înaltă școală de educație politică și patriotică a tinerei generații care, muncind, desăvîșindu-și pregătirea sub conducerea organizațiilor de partid, veghează asupra cuceririlor revoluționare ale României socialiste. La a 31-a aniversare, în apropierea sărbătoririi a 60 de ani de la formarea statului național unitar român, perfect organizată, temeinic pregătită, armata patriei noastre este devotată poporului, partidului, gata în orice moment să-și îndeplinească misiunea sacră de a apăra independența, suveranitatea și integritatea patriei noastre.

Se lucrează intens la noul sistem de canalizare a orașului Vulcan, care va capta în primul rînd apele reziduale din zona noului centru civic al orașului.

Foto: Șt. NEMECSEK

În front comun — constructori și beneficiari

În orașul Lupeni continuă de câteva zile operațiunile de demolare a unor construcții vechi, cum ar fi cele din străzile Constructorului, Vilelor și altele în vederea degajării terenului. Pe aceste terenuri vor fi înălțate blocuri moderne de locuințe. În paralel are loc mutarea familiilor din locuințele demolate în apartamente noi. Totodată, viitorii beneficiari de apartamente participă prin muncă patriotică la grăbirea terminării blocurilor în construcție și pregătirea amplasamentelor pentru obiectivele sociale ce se vor construi în anul viitor. (T.V.)

Noi puncte de vedere în problema etnogenezei (III)

Prof. dr. docent I. I. RUSSU

Complexul proces îndelungat al formării limbii române (și totodată al poporului romanic-românesc din Moesia și Dacia) din factorul lexical autohton geto-tracic, integrat și asimilat în latina romanică din sud-estul european, trebuie explicat ca un fenomen de sinteză și transplantare lingvistică și culturală, mai mult decît ca o mutație etnică și biologică: este adică primirea de către niște „români” (vorbitori ai limbii latine populare) a unui important lot de cuvinte dintr-o limbă de tip diferit, cum era traco-dacia, ale cărei caracteristici de bază în marile cadre zis „indo-europen” se cunosc azi destul de bine, știindu-se precis etapele și condițiile istorice în care ea a dispărut ca organism viu, după cum au dispărut multe alte idiomuri antice, chiar avînd literatură și culturi superioare. Potrivit realităților destul de bine cunoscute din lumea provincială a imperiului roman, ca și conform cu structura gramaticală și lexicală arhaică a limbii române, se poate afirma cu certitudine că romanizarea, deci procesul etnogenezei românilor în sud-estul Europei (cu deosebire în provinciile Moesia și Dacia) a constat din faptul că masele prelevate în vederea degajării terenului. Pe aceste terenuri vor fi înălțate blocuri moderne de locuințe. În paralel are loc mutarea familiilor din locuințele demolate în apartamente noi. Totodată, viitorii beneficiari de apartamente participă prin muncă patriotică la grăbirea terminării blocurilor în construcție și pregătirea amplasamentelor pentru obiectivele sociale ce se vor construi în anul viitor. (T.V.)

nu născuți, traco-dacia romanizată care au păstrat numele Romei și al romanilor imperiului în forma de român (rumân) — s-au adăugat numeroase elemente imigrate din alte provincii și chiar de prin Italia, mai ales elemente militare, veterani cu familii numeroase și alți „coloniști” veniți aici ex toto orbe Romano (după celebra formulă sintetică a istoriografului Eutropius din veacul al IV-lea). Puternicul element autohton în lexicul ereditar arhaic al limbii române, cunoscut și elucidat corect, apreciat și valorificat just, constituie în ultimă instanță — încadrat organic în structurile gramaticale și lexicale pregnant romanice ale românei — cea mai e-locventă probă pentru autohtonie și romanizare, pentru continuitatea social-etică și teritorială a traco-daco-romanilor în spațiul lor istoric, de trei ori milenar, carpato-balcanic și danubian. Acest element lingvistic oferă cea mai evidentă punte de legătură între romanitatea noastră și factorul etnic și cultural autohton traco-dacic romanizat prin limbă, nume etnic (Romanus) și credința creștină de tip occidental; el dovedește că marea comunitate social-etică traco-daco-romană și-a continuat, în izolare și în condițiile adverse existența în văile și plaiurile carpato-balcanice, după încetarea legăturilor cu restul romanității, în veacurile VII—XI (v. Steagul roșu, 19 martie 1978, p. 3), păstrînd cu dirzenie identitatea sa romană-românească, limba și cultura populară, care s-au magnifestat mai puternic în formațiile statale din veacurile X—XIII.

La Muzeul unității, evocînd file din cronica tradițiilor de luptă.

Ostașii din Carpați

Ostașii din Carpați sînt scut de glie,
Au braț viteaz din daci și din romani,
Pe umeri țin fintini de apă vie
Cu doinele de două mii de ani.
In iriși duc pecetea de iubire
Lăsată de strămoșii cei semeți
Pentru ceaștă patrie, din fire
Tărîm solar de vis și frumuseți.
Dintotdeauna cu un braț pe spadă
Și cu o mină harnică pe plug,
Românul n-a ținjt decit să-și vadă
In libertate vatra și-n belșug.

Nicicînd el n-a rivnit în fapt și-n cuget
La alt pămînt ce nu era al lui,
Dar a izbit cu paloș și cu tunet
Vrăjmași de cotopire nesătuți.

Așa și azi, și mîine, totdeauna,
Ni-e pieptul stăvilar de netrecut,
Prin veacuri nu ne-a aplecat furtuna —
Nebiruit al României scut.

Sîntem oșteni noi țoți dacă se cere,
Cu mic, cu mare, tinăr și bătrîn,
Purtăm din veci anteică putere,
Nedespîțiți de la al țării sin.

Nicolae POP

Demnitate minerească

[Urmare din pag 1]

era cum era, cu oamenii... Treabă grea, complexă, care cerea răbdare, disciplină și răspundere. „Să-l încercăm”, probabil că-și ziceau. Și eu știam asta. Vedeți dumneavoastră, se spune adesea, trebuie să fi auzit vorba asta: „In mină nu se eliberează doar cărbunele”. E adevărat. Parcă și vezi omul în laboratorul muncii, eliberînd cărbunele, se eliberează și pe el... Parcă-i vezi chipul în reflexele „tăciunelui”. Cu ce mai știam și cu experiența din noul abataj, cu puțină ambiție, dorință și pasiune am ajuns să deprind tainele meseriei. Datorită — știu eu? — învățămîntelor vieții de miner am urît tot ce-i ploconire, tot ce este servilism. Este vorba de începători: mîi copii — că aia-i omenește să facem — vreți să fim buni ortaci? Atunci, la școală și Grigore Alexandru, și

Iosif Kleșeg, Gheorghe Tircovoiuan și ceilalți sînt deja policalificați. Mi s-a întimplat să constat că în mentalitatea unora „răspund de cutare brigadă” s-a transformat în „brigada mea”. Cu alte cuvinte, un act de responsabilitate a fost înlocuit cu altul, privat, de „proprietate”. Și, în virtutea lui, „proprietarul” se crede scutit tocmai de... responsabilitate. De cine răspundem, așadar: de „alții” sau de noi? Eu cred că fiecare răspunde în cele din urmă de modul cum se reflectă acțiunile sau inacțiunile sale în constituința colectivului unde mîncește și trăiește. Desigur, s-ar putea discuta mult pe această temă, dar e timpul să-mi reiau locul la ort... Și Gheorghe Sprincenatu, omul care de 21 de ani scormonește adîncul pămîntului dătător de cormori, s-a depărtat. Ii priveșc mersul demn, demn că poate fi util, lui și alor săi.

„Săptămîna economiei”

Astăzi începe „Săptămîna economiei”, manifestare tradițională, cu caracter complex, care se desfășoară, în fiecare an, la sfîrșitul lunii octombrie. A face economie — adică a fi chibzuit, măsurat — este o trăsătură a spiritualității poporului nostru, fiind dovada moderației și a înțelepciunii (prezentă în atîtea și alîtea proverbe de mare valoare morală; însuși cuvîntul „economie”, preluat din greacă în multe limbi, înseamnă „lege a casei, a gospodăriei”). În țara noastră această activitate este organizată prin Casa de economii și consemnațiuni, instituție înființată în 1880 și reorganizată pe bazele actuale, socialiste, în 1949, avînd drept scop dezvoltarea spiritului de economie în rîndurile populației. De la un an la al-

tul atitudinea de a economisi a căpătat amploare, fiind acum o acțiune de masă. Din acest punct de vedere este semnificativ că numărul depunătorilor a crescut, revenînd în medie un libret la 1,6 locuitori ai municipiului Petroșani. Notabilă este și sporirea considerabilă a sumelor depuse. Astfel, în perioada 1 ianuarie — 1 octombrie 1978 soldul general al economiilor bănești ale populației, pas-trate la CEC, a crescut cu 26,8 la sută față de anul 1977. Evident, realizările în domeniul dezvoltării acțiunii de economisire s-au obținut pe fondul creșterii rapide a economiei românești, a sporirii continue a veniturii naționale, implicit a părții destinate consumului individual, creșterii sistematice a bunăstării materiale și spirituale a oa-

menilor muncii, obiectiv central al politicii Partidului Comunist Român. În cîincinalul pe care îl parcurgem retribufia medie reală va crește cu 30—32 la sută, față de 18—20 la sută cît s-a prevăzut în hotărîrile Congresului al XI-lea, ceea ce va imprima un nou impuls acțiunii individuale de economisire în scopul îmbunătățirii continue a calității vieții. „Săptămîna economiei” urmărește să contribuie la formarea și dezvoltarea unei gândiri economice a tuturor cetățenilor care să se materializeze într-o atitudine intransigentă față de risipă, în buna gospodărie a bunurilor și a mijloacelor financiare, atît ale societății, cît și personale.

Aurel DRĂGUȘIN,
contabil șef,
Filiala CEC Petroșani

In procesul amplu pe care-l străbate economia noastră, ca de altfel toate celelalte domenii de activitate, caracterizat prin trecerea la o calitate nouă, superioară, **INIȚIATIVA** ocupă un loc deosebit de important. Este expresia participării active la dezvoltarea proprieții socialiste, la conducerea și organizarea producției, prin realizarea a ceea ce se cheamă „ceva în plus” față de sarcinile cotidiene. Un plus al cărui izvor îl regăsim în conștiința înaintată a omului de tip nou, în convingerile sale rațional fundamentate despre faptul că progresul, dezvoltarea rapidă a societății, creșterea bunăstării întregului popor sînt strîns legate de succesele dobîndite la fiecare loc de muncă. Fiecare succes înseamnă un pas înainte, înseamnă împlinirea unor interese generale ale colectivității, a năzuințelor care aspiră, în mod firesc, toți oamenii muncii. Iată de ce inițiativa — cea care intrunește trăsăturile și bogăția faptului moral înaintat — se bucură în societatea noastră de o largă adeziune, fiind apreciată și răsplătită pe măsura eficienței sale economice sau sociale.

In activitatea minieră — un domeniu practic nelimitat de afirmare a inițiativelor înaintate — ne aflăm în cea de a doua etapă de întrecere din acest an. Cu două luni înainte de încheierea etapei (semestrul II) am făcut, din nou, constatări care argumentează o concluzie: în unele colective se acționează cu stăruință pentru aplicarea inițiativelor înaintate, pentru extinderea și generalizarea lor, în timp ce în altele este încă mult loc pentru mai bine.

Brigadierul Nicolae Brutu de la I.M. Paroșeni a ieșit din mină după o zi rodnică.

Șeful de schimb Aris-tide Boghean de la I.M. Vulcan, cu ortacii săi Gheorghe Baboi și Gavril Daroși din brigada lui Ilie Chiron.

INIȚIATIVELE MUNCITOREȘTI

autentică afirmare a priceperii și răspunderii în efortul colectivelor pentru creșterea continuă a producției de cărbune

I.M. PETRILA

„Avem încă multe de făcut”

- Contul colector de economii al sectorului
- Brigada înaltei productivități

De multe ori, la mina Petrila am auzit vorbindu-se despre inițiative pe un ton din care nu lipsește o notă de nostalgie: „Dacă toate brigăzile ar fi ca cea condusă de Voicu...” Mina are însă multe alte brigăzi fruntașe: Floarea Mioneci (+3031 tone), Vasile Avarvarei (+2381), Alexandru Lazov (+2856), Constantin Alexe (+2504), Nicolae Tăian (+1123), Viorel Corcheș (+926), Ștefan Purice (+1475); sau de la pregătiri-deschideri: Kovacs Francisc, Siklodi Arpad, Constantin Borș și multe altele. Faptul impune o notare: dacă toate brigăzile ar fi ca cele amintite mai sus, dacă ar acționa cu aceeași perseverență pentru creșterea productivității muncii, rezultatele pe mină ar fi cu totul altele.

Invocarea unor greutăți din partea brigăzilor rămase în urmă nu are, de cele mai multe ori, justificare. Ar spune cineva despre brigăzile conduse de Avarvarei sau Corcheș că nu au greutăți? Sau despre Mioneci? Sau chiar despre brigada condusă de Eugen Voicu? Nu, de greutăți nu duc lipsă toate aceste formații pe care le-am amintit, dar pentru a reduce efectul lor, brigăzile au găsit o cale potrivită: în fața impedimentelor ce se ivesc la locul de muncă acționează cu promptitudine, cu ini-

țiativă, fac front comun pe toate schimburile, unindu-și forțele pentru o singură cauză: realizarea exemplară a planului. Ar fi mai simplu să caute justificări, dar nu stă în firea lor. Ei caută soluții, pe care le găsesc în comun, le aplică în comun.

La mina Petrila, un brigadier a lansat o inițiativă, cea mai necesară în etapa pe care o străbate în prezent mineritul nostru: brigada înaltei productivități. Faptul nu putea să rămână fără ecou. Iată atâtea alte brigăzi care îi urmează exemplul.

„Avem încă multe de făcut pentru ca toți minerii, lăcătușii, mecanicii, electricienii să cunoască obiectivele inițiativelor înaintate”. Ne-a surprins, puțin, această opinie exprimată la mina Petrila de noul președinte al comitetului sindicatului, tovarășul Ioan Penu. O înscriem însă pentru realismul ei, în atenția celor care s-au obișnuit să spună „am făcut totul”, ajungînd apoi să creadă, cu prea multă convingere, că ar fi chiar așa.

O altă constatare de la Petrila: două sectoare care au depășit sarcinile de producție de la începutul anului (sectorul III cu 1596 tone, și sectorul IV cu 4628 tone) raportează totodată și însemnate economii la prețul de cost.

La I.M. Lupeni

Acționind pentru creșterea productivității muncii, brigada condusă de **ION BUDILICEANU** de la sectorul III raportează însemnate plusuri în producție

Iulie	August	Septembrie
396	1038	387
TONE	TONE	TONE

obținute prin depășirea mediei zilnică a productivității muncii pe post: 500 kg. cărbune

I.M. LUPENI

Participare activă la rezolvarea oricăror probleme ale producției

Asistăm la o discuție în abataj, la frontalul 4 vest din cadrul sectorului IV al minei Lupeni. Șeful de schimb Ioan Solomon propune o soluție pentru armarea unei porțiuni din preabatajul direcțional situat în oulucșul stratului. Aici, la orizontal 440, frontalul a ajuns în fața unui impediment. Primul care s-a gândit cum să acționeze a fost Solomon, minerul asupra căruia ani de zile a apăsât răspunderea unor lucrări dificile. Din toate situațiile ce i s-au ivit a ieșit cu fruntea sus. A acționat prompt, a avut inițiativă, a dovedit

care gîndesc la fel, simț răspunderii și importanța lucrărilor pe care le execută, dovedesc inițiativă înaintată, propun permanent soluții pentru bunul mers al producției. Undeva, printre criteriile și obiectivele întrecerii socialiste regăsim o cerință comună mai multor inițiative muncitorești: **participarea activă la soluționarea tuturor problemelor ivite în producție.** Este ceea ce caracterizează activitatea unor mineri ca Solomon, șef de schimb într-un abataj de mare productivitate.

La mina Lupeni sînt mulți mineri de inițiativă

I.M. LONEA

Autoritatea educatorilor

- Dirigenția muncitorească

Colectivul minei Lonea a încheiat și decada a doua a lunii octombrie cu realizări situate sub posibilitățile sale reale. O cauză principală a acestor „căderi” o găsim în starea disciplinară nesatisfăcătoare din cadrul sectoarelor de producție. De aici, întrebările firești, pe care le ridicăm în atenția corpului de maștri: cum acționează pentru promovarea unei inițiative de autentică valoare educativă, cum este „dirigenția muncitorească”? Care este eficiența acțiunilor întreprinse pentru întărirea disciplinei? In raporturilor dintre maistrul-diriginte și mineri nu mai primează, ca altădată, exigența în fața oricăror abateri? De ce opinia colectivă, judecata severă dar

sănătoasă a formațiilor de lucru, aflate sub conducerea unor maștri, nu se afirmă și în prezent cu aceeași promptitudine și răspundere muncitorească? Ne-am aflat de față cînd unui maștrii (Traian Hînta, Nicolae Preduț, Ioan Lăcătuș și alții) au invocat drept cauză a rezultatelor slabe din producție, scăderea autorității lor. Este o premisă greșită — li s-a dat de înțeles. Autoritatea și-o clădește fiecare, pe calități asupra cărora nu trebuie să insistăm prea mult: exigență, principialitate, tactul și priceperea de a munci cu omul. Calități ce nu sînt deloc străine dirigenției muncitorești.

La mina Lonea, o inițiativă generoasă începe să fie dată uitării?

I.M. VULCAN

Consecvența unui miner fruntaș

Un bun organizator al procesului de muncă de la mina Vulcan este cunoscutul șef de brigadă Ilie Chiron. În fiecare lună raportează depășiri, în medie, de cîte 5 ml. A executat pînă în prezent (înainte de termen) o stație de pompe, un suitor de refulare, un puț de distribuție și alte lucrări. Concluzia? **O brigadă consecventă — în hărnicie, în manifestarea spiritului de ordine și disciplină, în aplicarea obiectivelor inițiativ pe care a lansat-o.**

La I.M. Petrila

CONTUL COLECTOR DE ECONOMII AL SECTORULUI

Eficiență elocventă pe cele 9 luni

1596 tone extrase în plus
3,50 lei/tonă economii la prețul de cost

4628 tone extrase în plus
3,45 lei/tonă economii la prețul de cost

Fără pretenția unor constatări care acoperă întreaga problematică a inițiativelor muncitorești, am reținut, în pagina noastră, cîteva aspecte mai semnificative. Repetăm concluzia: în multe colective miniere rolul activ al inițiativelor este bine înțeles și, ca atare, se acționează cu răspundere pentru aplicarea, extinderea și generalizarea lor. În altele, idei valoroase încep să fie date uitării, sau continuă să fie îmbrăcate în formalism. Remarcăm, în completarea concluziilor noastre, opinia realistă adnotată la mina Petrila, valabilă pentru multe alte colective: avem încă multe de făcut pentru ca fiecare miner să cunoască obiectivele și criteriile de întrecere. În promovarea noului, nu putem spune nicicînd „am făcut destul”. Cine gîndește așa și acționează după acest dicton, în scurt timp va rămîne în urmă față de viață, față de celelalte colective.

În perioada care a rămas pînă la încheierea semestrului II se cer intensificate acțiunile pentru cunoașterea și aplicarea inițiativelor muncitorești și de educație înaintate, pentru a răspunde astfel unei cerințe prioritare a etapei în care ne aflăm, marcată de trecerea la o calitate nouă, superioară.

